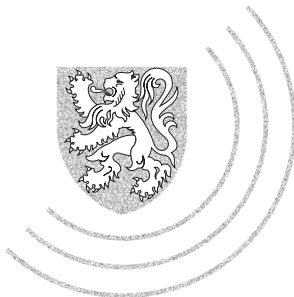

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

2 april 2004

ONTWERP VAN DECREET

**tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid
"Vlaams Agentschap Ondernemen"**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken
uitgebracht door de heer Sven Gatz**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Norbert De Batselier.

Vaste leden :

de heer Ludwig Caluwé, mevrouw Brigitte Grouwels, de heer Mark Van der Poorten, mevrouw Mieke Van Hecke ;

de heren André Denys, Sven Gatz, Guy Sols, Francis Vermeiren ;

mevrouw Hilde De Lobel, de heren Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire ;

de heren Norbert De Batselier, Leo Peeters ;

de heer Jos Geysels ;

de heer Herman Lauwers.

Plaatsvervangers :

de heren Boudewijn Laloo, Luc Van den Brande, Eric Van Rompuy, Jan Verfaillie ;

de heren Louis Bril, Frans De Cock, Gilbert Van Baelen, Bob Verstraete ;

de heren Herman De Reuse, Felix Strackx, N... ;

de heren Bruno Tobback, Dany Vandenbossche ;

de heer Dirk Holemans ;

de heer Etienne Van Vaerenbergh.

Zie :

2201 (2003-2004)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

– Nr. 2 : Amendement

– Nr. 3 : Verslag van het Rekenhof

– Nrs. 4 en 5 : Amendementen

INHOUD

	Blz.
I. Situering en procedureafspraken	4
II. Verslag van de bespreking in de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Frans De Cock	4
III. Algemene bespreking in de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken	14
IV. Artikelsgewijze bespreking en stemming	14
V. Stemming over het geheel	17
Tekst aangenomen door de commissie	18

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken besprak op 30 maart 2004 het ontwerp van decreet tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid “Vlaams Agentschap Ondernemen”.

I. Situering en procedureafspraken

Elk administratief onderdeel van de Vlaamse overheid moet worden ingepast in de nieuwe organisatiestructuur, zoals vastgelegd in het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid van 18 juli 2003.

De beleidsuitvoerende taken worden in beginsel toevertrouwd aan verzelfstandigde agentschappen.

Conform de beslissingen van het Uitgebreid Bureau van 8 en 15 december 2003 en 8 maart 2004 betreffende de bespreking van de oprichtingsdecreten Beter Bestuurlijk Beleid in het algemeen en het voorliggende ontwerp van decreet in het bijzonder, werd over dit ontwerp van decreet vooraf het advies gevraagd van het Rekenhof (zie *Parl. St. VI. Parl. 2003-2004*, nr. 2201/3).

Bovendien werd aan de inhoudelijk bevoegde commissie, de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme, de gelegenheid gegeven het ontwerp van decreet in een eerste ronde te bespreken en haar bevindingen en eventuele suggesties voor amendering mee te delen aan de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken.

Deze laatste commissie diende bij de bespreking in een tweede ronde voornamelijk te toetsen of de gekozen rechtsvorm voor de instelling verantwoord is en beantwoordt aan de bepalingen van het kaderdecreet.

II. Verslag van de bespreking in de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Frans De Cock

De commissie besprak het voorliggende ontwerp van decreet op haar vergadering van 18 maart 2004. Die bespreking gebeurde in samenhang met de bespreking van het ontwerp van decreet tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandig agentschap “Vlaams Agentschap voor Ondernemersvorming – Syntra Vlaan-

deren” (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004*, nr. 2202/1) en het ontwerp van decreet houdende vaststelling van het kader tot oprichting van de provinciale ontwikkelingsmaatschappijen (POM) (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004*, nr. 2213/1). De minister lichtte de drie decreten gezamenlijk toe. Tijdens de discussie bleek de verwevenheid tussen de diverse decreten.

Minister Patricia Ceysens zegt dat drie belangrijke ontwerpen van decreet ter bespreking in het Vlaams Parlement voorliggen voor de organisatie van het beleidsdomein Economie. Het betreft de decreten die de oprichting regelen van een Vlaams Agentschap Ondernemen, een Vlaams Agentschap Ondernemersvorming Syntra Vlaanderen en een decreet dat het kader bepaalt waarin Provinciale Ontwikkelingsmaatschappijen kunnen worden opgericht.

De minister wijst erop dat hiermee enkele belangrijke componenten van de hele hervorming van het beleidsdomein Economie, Werkgelegenheid en Toerisme worden besproken. Ze geeft aan dat men op deze wijze het niveau van de bestaande dienstverlening wil verhogen, enerzijds door een strakke afbakening tussen de beleidsniveaus van wie wat doet en anderzijds door een front office te creëren voor de kandidaat-ondernemer, waardoor de klantvriendelijkheid verder moet toenemen. Met deze aanpak is het de ambitie om daadwerkelijk tot een publiek-private samenwerking te komen. Om zoveel mogelijk ondernemers of kandidaten te bereiken, is samenwerking met andere partijen een absolute must. Volgens de minister heeft deze samenwerking als bijkomend voordeel dat elke partner zich kan focussen op de eigen core business : de overheid op het account management, de andere partners op het informeren en sensibiliseren.

Het spreekt voor zich dat een operatie van dergelijke omvang enkel mogelijk is indien er een voldoende draagvlak kan worden gevonden. Verschillende overlegrondes met tal van partijen werden opgestart. De minister vermeldt het kerntakendebat tussen de steden en gemeenten, de provincies en het Vlaamse niveau, waarin duidelijke afspraken werden gemaakt van wie wat in de toekomst gaat doen. Er werd duidelijk geopteerd voor een partnership of, anders gesteld, een model van interbestuurlijk beleid waarin de verschillende partners elkaar versterken. Op 25 april 2003 hebben de drie rechtstreeks verkozen bestuursniveaus in Vlaanderen, de lokale besturen, de provincies en de Vlaamse overheid, een bestuursakkoord ondertekend. Het “Bestuursakkoord tussen het Vlaams, het provinciaal en het lokaal bestuursniveau omtrent een effectief en burgergericht overheidsbestuur in

Vlaanderen” is het resultaat van gesprekken, die inzake de verschillende beleidsdomeinen werden gevoerd in het kader van het kerntakendebat.

Dit bestuursakkoord heeft volgens de minister vier implicaties. Ten eerste wordt het bedrijfsgericht advies volledig overgeheveld naar het Vlaams Agentschap Ondernemen. Ten tweede wordt de beleidsvoorbereiding, die thans gebeurt door de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen (GOM's), gebundeld in de beleidscel van het Vlaams departement van de minister van EWT. Ten derde worden de conceptuele subregionale opdrachten van bepaalde GOM's opgenomen door de Regionale Sociaal-economische Overlegcomités (RESOC) en de Sociaal Economische Raden van de Regio (SERR). Ten vierde vergt de economische beleidsuitvoering een bovenlokale aanpak, maar geen directe Vlaamse interventie. Dit betekent begeleiding bij de ontwikkeling van bedrijventerreinen van bovenlokaal belang, bedrijvent centra, incubatiecentra, brownfields, wat zal worden opgenomen binnen de toekomstige Provinciale Ontwikkelingsmaatschappijen (POM's).

De gedetailleerde toewijzing van takenpakketten aan bestaande of nieuw te creëren organisaties, creëert duidelijkheid voor zowel het bedrijf en de klant, als naar de verschillende overheidsniveaus. Zo komt er, aldus de minister, een definitieve oplossing voor de huidige dubbele aansturing van de GOM's, namelijk door de provincies enerzijds en door de Vlaamse regering anderzijds.

De minister legt uit dat ook met het middenveld in het kader van de ondernemingsconferentie gesprekken werden gevoerd over wie wat het beste zou kunnen doen. Uit deze gesprekken bleek duidelijk dat een strategie van samenwerking te prefereren was boven een strategie waarin de Vlaamse overheid alles zelf zou gaan organiseren. Het middenveld, met in eerste instantie de werkgeversorganisaties, heeft immers doorheen de jaren een uitgebreid netwerk uitgebouwd van laagdrempelige contactpunten. Volgens de minister zou het zonde zijn om die niet op de een of andere manier in te schakelen. De minister wijst er ook op dat men met deze aanpak feitelijk dezelfde strategie volgt als de federale overheid. Ook op dat beleidsniveau werden private ondernemingsloketten erkend.

Tot slot werd erover gewaakt dat het personeel dat betrokken is bij deze operatie, ook in de toekomstige structuren onder de beste voorwaarden kan functioneren.

De noodzaak tot overleg met al deze verschillende partijen had ook tot gevolg dat het tijd heeft gevergd om alle hoofden in dezelfde richting te krijgen. Er is over de jaren niet echt een stop-gopolitiek gevoerd ; veeleer werd het concept dat een eerste maal werd voorgesteld in de beleidsbrief 2001 van toenmalig minister van Economie Dirk Van Mechelen verfijnd.

De reeds geciteerde besprekingen met de andere beleidsniveaus en het middenveld hebben de aanpak geconcretiseerd zodat een organisatieschema voorligt met een gezonde portie ambitie, dat op de verzuchtingen van de ondernemers en kandidaat-ondernemers een antwoord biedt : een klantvriendelijke overheid die pro-actief ondernemers informeert en begeleidt in de complexe wereld van regelgeving waarin ondernemingen vandaag de dag moeten functioneren.

Het spreekt voor zich dat met deze decreten het feitelijke transformatieproces nog maar begint. Eenmaal goedgekeurd, moet rekening worden gehouden met een overgangperiode van minimaal een jaar waarin de nieuwe structuren effectief worden opgericht en bemand. Met de verschillende provincies moeten concrete afspraken worden gemaakt over de transfer van personeel en ook met de derde partijen moeten protocollen worden afgesloten. De minister is ervan overtuigd dat, eenmaal hierdoorheen, deze nieuwe aanpak het Vlaamse bedrijfsleven een dienst bewijst.

Het Vlaams Agentschap Ondernemen heeft als missie duurzaam ondernemerschap in Vlaanderen mogelijk te maken en te ondersteunen. Daarbij wordt geopteerd voor een partnership met de middenveldorganisaties. Om deze missie effectief te realiseren, krijgt het agentschap dan ook enkele taken toegewezen. In de eerste plaats is dat sensibiliseren en stimuleren. Voorbeelden van concrete taken van sensibiliseren en stimuleren zijn onder meer : informatie en promotie van het ondernemerschap en de overheidsmaatregelen voor bedrijfsvestiging en -uitbreiding, tewerkstelling, innovatie, milieuzorg, ruimtelijke ordening, Europese en internationale problematiek en rationeel energiegebruik ; de terugkoppelingstaak over wat in het werkveld ervaren wordt over deze overheidsstimulansen met eventuele voorstellen voor verbetering of medewerking in dit kader ; de wegwijzerfunctie voor alle andere vragen van ondernemingen ; de coördinatie van het overleg tussen administraties en ondernemingen en ten slotte het steunen van de kwaliteit en de netwerkvorming in verband met consultancy.

Ook eerstelijnsadvies behoort tot het takenpakket. Voorbeelden van concrete taken van eerstelijnsadvies en doorverwijzen zijn onder meer de bedrijfsloketfunctie en de eerstelijnsbemiddeling (analyse, probleemdetectie, advies en begeleiding). Uit deze eerstelijnsbemiddeling kan een doorverwijzing resulteren naar zowel de Europese, federale, Vlaamse, provinciale als lokale administraties, als naar privé-partners en semi-publieke organisaties.

Om de taken vermeld in artikel 5, 1° tot en met 3°, succesvol te kunnen afronden, is het essentieel dat het agentschap actief werkt aan het opzetten van samenwerkingsverbanden met alle actoren op het vlak van ondernemen in Vlaanderen (artikel 5, 4°). Zoals reeds gesteld, is een actieve betrokkenheid van de sociaal-economische middenveldorganisaties een conditio sine qua non om de Vlaamse ondernemingen, en de KMO's in het bijzonder, te bereiken. Deze organisaties beschikken over een breed vertakt netwerk van contactpunten waar kandidaat-ondernemers, ondernemers en ondernemingen terecht kunnen met een groot aantal vragen. Bij het uitwerken van deze samenwerkingsverbanden met de betrokken organisaties is het van belang dat objectieve criteria worden gehanteerd, zoals het bereik (bijvoorbeeld het ledenaantal, regionale en sectorale spreiding) en de kwaliteit van de dienstverlening.

In de eerste plaats komen de taken met betrekking tot het sensibiliseren en stimuleren en het eerstelijnsadvies en doorverwijzen in aanmerking voor een structurele samenwerking met de bedrijfswereld, het sociaal-economisch middenveld en de overheid, mede gelet op hun complementaire kennis. Deze PPS-constructie betekent dat de betrokkenheid van alle partners, en elk binnen hun eigenheid, volwaardig moet zijn. Zo moet, ongeacht de juridische vorm van het samenwerkingsverband, de inspraak van alle partners meer zijn dan louter overleg. Vooral de bedrijfswereld en het sociaal-economisch middenveld zullen het concreet contactpunt zijn voor het eerstelijnsadvies. Voor de overheid is hier vooral een ondersteunende rol weggelegd.

Anderzijds is het belangrijk dat het Vlaams Agentschap Ondernemen erop toeziet dat Vlaamse KMO's ook effectief terecht kunnen bij de verschillende contactpunten (artikel 5, 5°). In zijn registratorsrol staat het Vlaams Agentschap Ondernemen dan ook in voor het managen van een kwaliteitsvol netwerk van laag- en breedrempelige contactpunten voor kandidaat-ondernemers, ondernemers en ondernemingen.

Voorts krijgt het agentschap de taak van accountmanagement mee voor alle ondernemers- en/of ondernemingsgerelateerde materies. Op deze wijze biedt het agentschap een antwoord op de dagdagelijkse problematiek waar tal van ondernemers en ondernemingen mee worden geconfronteerd. De ondernemer kan bij de accountmanager terecht, die verantwoordelijk is voor de volledige opvolging en begeleiding van het dossier. Accountmanagers zullen in de eerste plaats worden ingezet voor relatief complexe dossiers. Bijvoorbeeld als gevolg van een gedeelde bevoegdheid tussen verschillende beleidsniveaus, of als gevolg van de betrokkenheid van verschillende administraties van het Vlaamse beleidsniveau.

Met accountmanagement wordt dus de onafhankelijke en integrale dossieropvolging en -begeleiding bedoeld op het gebied van ondernemers- en/of ondernemingsgerelateerde materies over de beleidsdomeinen en agentschappen van de Vlaamse overheid. Het is de Vlaamse regering die de beleidsdomeinen vastlegt waarop het accountmanagement van toepassing moet zijn (bijvoorbeeld ruimtelijke ordening, export, buitenlandse investeringen, milieu, ...). Dit laat de Vlaamse regering toe krachtige signalen te geven omtrent de noodzaak van het accountmanagement voor deze domeinen. Het is dan aan het agentschap, inzonderheid aan de accountmanagers, om op korte termijn projectteams samen te stellen met leden uit verschillende administraties en werkzaam binnen verschillende beleidsdomeinen van de Vlaamse overheid rond bijvoorbeeld innovatie, milieu, buitenlandse promotie van bedrijven, ruimtelijke ordening, ... om in concrete dossiers vooruitgang te boeken.

We leven in een wereld die grotendeels door strikte Europese richtlijnen wordt bepaald. Overheidssteun aan ondernemingen kan slechts onder bepaalde voorwaarden. Om in deze strenge omgeving nog een onthaalbeleid van enige betekenis te voeren, is een creatieve aanpak noodzakelijk. Met creatief bedoelt de minister het opstellen van een antwoord op maat en dit impliceert samenwerking tussen bijvoorbeeld de federale diensten van Financiën, de Vlaamse administratie Economie, de Vlaamse administratie voor Innovatie, en uiteraard de vergunnende administraties. Het spreekt voor zich dat een dergelijke aanpak de verschillende administraties overstijgt en dat er met andere woorden een accountmanager nodig is om dit alles in goede banen te leiden. Dit is een van de vele denkbare voorbeelden die door het Vlaams Agentschap Ondernemen zal worden opgenomen.

Om kort op de bal te kunnen spelen, moet het agentschap op regelmatige tijdstippen en meerdere keren per jaar, bijvoorbeeld maandelijks of per trimester, aan de Vlaamse regering rapporteren. De wijze en voorwaarden van rapportering moeten in de beheersovereenkomst opgenomen zijn.

Centraal inzake het accountmanagement staat de formulering van concrete, praktijkgerichte antwoorden op reële problemen waarmee kandidaat-ondernemers, ondernemers en ondernemingen zich geconfronteerd zien. Dat impliceert een Vlaams Agentschap Ondernemen dat voeling heeft met het werkveld en zo dicht mogelijk bij het werkveld optreedt ter ondersteuning van de betrokkenen. Accountmanagers moeten bijgevolg een vaste stek hebben in elk van de 5 provincies binnen Vlaanderen.

Geciteerde acties dienen steeds een pro-actief of preventief bedrijfsbeleid te waarborgen waarbij ondernemingen worden aangespoord tot een beleid gericht op het voorkomen van faillissementen. Het inherente karakter van een preventief bedrijfsbeleid impliceert alleszins bijzondere aandacht voor dit aspect in de beheersovereenkomst van het agentschap.

Het houdt in dat vanaf de start van een onderneming alles in het werk wordt gesteld om een eventueel faillissement te vermijden. In deze begeleiding moet het agentschap continu voorzien, voor starters, groeiers, bedrijven die met moeilijkheden kampen en bedrijven in de knipperlichtzone. Het beheren van een faillissementspredictiemodel dat onder andere op het internet raadpleegbaar is door de ondernemer en zijn vertrouwenspersonen, behoort in dit kader tot het takenpakket van het agentschap.

De Vlaamse regering zal bij de concrete uitwerking en precisering van dit preventief bedrijfsbeleid intensief overleg plegen met de Vlaamse sociale partners, zoals vertegenwoordigd in de SERV. De maatregelen met betrekking tot het preventief bedrijfsbeleid mogen in geen geval een verzwaring van de procedures en een bijkomende financiële last voor de ondernemingen betekenen.

Tot slot neemt het agentschap als belangrijk aandachtspunt het promoten van vormgeving in Vlaanderen op zich. Het Vlaams Agentschap Ondernemen zal voor de taak van promotie van vormgeving onder de benaming Design Vlaanderen naar buiten treden. Onder taken van vormgeving wordt begrepen het ontwerpen en/of vervaardigen van eigentijdse producten die een directe of

indirecte gebruikswaarde hebben en gekenmerkt worden door kwaliteit en creativiteit. Design Vlaanderen zal binnen het Vlaams Agentschap Ondernemen worden uitgebouwd als maatschappelijk en economisch centrum voor vormgeving in een partnership met overheids- en private diensten die werkzaam zijn op het gebied van vormgeving.

Dit samenwerkingsverband moet toelaten dat vanuit het werkveld nieuwe initiatieven kunnen worden ontwikkeld, maar waarin de kennis en ervaring van Design Vlaanderen kan worden ingepast. Daarnaast ontwikkelt het agentschap promotionele acties die de meerwaarde van vormgeving bekend en erkend maken bij een groot publiek en inzonderheid de Vlaamse KMO's. Het agentschap ontwikkelt tenslotte bedrijfsgerichte acties die aantonen dat vormgeving als kwaliteitsbevorderend en innoverend managementinstrument, het bestaan van het bedrijf bestendigt en de export en de competitiviteit stimuleert.

Wat tot slot de speciale taken betreft, positioneert het Vlaams Agentschap Ondernemen zich binnen zijn missie en taken als een partner om opdrachten te vervullen. Dit kan gebeuren via de beheersovereenkomst, of via een protocol wanneer een ander beleidsdomein wordt gevat. Als permanente opdrachten worden nu reeds voorzien de gegevensverzameling onder coördinatie van het departement van het beleidsdomein. Als tijdelijke opdrachten kunnen opdrachten vanuit de backoffices bepaald worden in verband met innovatie, pro-actief milieubeleid en in het kader van Europese programma's.

Bij deze toelichting licht de minister ook het ontwerp van decreet tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaams Agentschap voor Ondernemersvorming – Syntra Vlaanderen en het ontwerp van decreet houdende vaststelling van het kader tot oprichting van de provinciale ontwikkelingsmaatschappijen (POM) toe.

Meerdere sprekers wijzen er op dat de verschillende ontwerpen van decreet met betrekking tot de organisatie van het bevoegdheidsdomein Economie, maar ook de ontwerpen met betrekking tot de SERV en de regionale structuren (SERR/RESOC), nauw met elkaar verweven zijn. Ze betreuren het dan ook dat er zeer weinig tijd wordt uitgetrokken voor een bespreking ten gronde. De commissie beslist in elk geval op woensdag 24 maart 2004 een hoorzitting te organiseren over het regionaal economisch beleid en over de decreten die tot de exclusieve bevoegdheid van de commis-

sie behoren. Er wordt ook op gewezen dat het decreet op het Vlaams Agentschap Ondernemen in feite een heel nieuw instrument opricht, dat weliswaar binnen de nieuwe structuur van de Vlaamse overheid past, maar dat toch verder gaat dan de BBB-operatie. De meeste oprichtingsdecreten binnen het Beter Bestuurlijk Beleid behelzen de omvorming van structuren die reeds bestaan. Met de VAO wordt een geheel nieuwe instelling opgericht, die moet gezien worden binnen een volledige hertekening van de Vlaamse economische beleidsstructuren.

De heer *Jan Laurys* herhaalt zijn kritiek die hij twee weken geleden heeft geformuleerd naar aanleiding van een interpellatie. Hij stelt dat de totstandkoming van het ontwerp van decreet niet meteen een voorbeeld is van behoorlijk bestuur. Gedurende de hele regeerperiode werd er gesproken over de evolutie van het dossier van het Huis van de Vlaamse Economie. Uiteindelijk zou het gaan om een Huis van de Vlaamse Economie met provinciale antennes. De vorige minister van Economie, de heer Gabriëls, heeft zelfs op een tweetal plaatsen die provinciale huizen geopend. Toen er uiteindelijk een ontwerp van decreet uit de bus kwam, werden die plannen door de nieuwe minister van Economie afgevoerd. Naar aanleiding van de Vlaamse ondernemingsconferentie werd immers een nieuw concept uitgewerkt in functie van het uniek loket voor de bedrijven. Men is tot een soort van taakverdeling gekomen waarbij de dienstverlening zou worden uitbesteed aan de werkgeversorganisaties en aan de federale ondernemingsloketten. Al die tijd is het personeel zelf in het ongewisse gelaten en dat is volgens hem op geen enkele manier te verantwoorden.

De heer Laurys deelt mee dat zijn fractie geen principiële problemen heeft met de maximale uitbesteding van de dienstenpakketten. Hij stelt wel vast dat de beslissing in dit geval nauwelijks gefundeerd werd. Er werden ook geen bijzondere voorwaarden gesteld inzake universele dienstverlening, gelijke behandeling en belangenvermenging. Er werd ook niet voorzien in een evaluatie. Het gevolg zal volgens hem zijn dat men nu zal evolueren naar een versnippering van dienstenloketten, terwijl men vroeger altijd heeft gestreefd naar een uniek loket. Er is ook een probleem voor de non-profitsectoren en de sectoren van de sociale economie. Moeten die bedrijven zich voor hun dienstverlening wenden tot het commerciële bedrijfsleven waarbij ze normalerwijs niet zijn aangesloten? Wat dient er te gebeuren met bedrijven die zich niet willen wenden tot de bestaande werkgeversorganisatie? Moet er daarvoor een soort van aanvullend

loket komen? Hij meent dat er ook problemen kunnen zijn met de continuïteit van de dienstverlening wanneer de privé-sector beslist niet verder in te staan voor die dienstverlening. Er werd ook weinig gezegd over de criteria voor uitbesteding. Over die uitbesteding had men volgens hem een grondig debat moeten voeren.

De heer Laurys heeft geen fundamentele problemen met het account management, voor zover dat een integrale en onafhankelijke opvolging is van de dossiers. Over de concrete invulling blijft er echter nog heel wat onduidelijkheid. Hij heeft begrepen dat er slechts één account management zal komen, eventueel met provinciale locaties. Dit management zal niet alleen te maken hebben met economie, maar ook met andere beleidsdomeinen zoals werkgelegenheid, toerisme, ruimtelijke ordening, export en buitenlandse investeringen. Hij vraagt zich af welke afspraken er daarover werden gemaakt. Wat zal de impact zijn? Kunnen de account managers dossiers opvragen? Hoe zullen ze optreden tegenover de federale overheid? Is er daarover overleg gepleegd? Moet men evolueren naar een soort van samenwerkingsovereenkomst? Er werd ook niet voorzien in een budget. Het blijft ook onduidelijk of bedrijven zich rechtstreeks tot een account manager kunnen wenden.

De heer Laurys meent dat decretaal zou moeten vastgelegd worden op welke manier die account manager kan tussenkomen in de diverse beleidsdomeinen. Men moet bekijken hoe de competenties van het huidige personeel van de GOM, van VIZO en van het Vlaams Ministerie kunnen worden gevaloriseerd. Ook de verhouding met het Agentschap Internationaal Ondernemen en de rol van het provinciale niveau moet worden uitgeklaard.

De spreker stelt vast dat er opnieuw aandacht is voor de Vlaamse bevoegdheid inzake preventief bedrijfsbeleid. De commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid werd niet afgeschaft, maar op non-actief gezet. De minister heeft blijkbaar aan de SERV gevraagd om daarover internationaal onderzoek te doen. In de ondernemingsconferentie heeft de Vlaamse regering er zich toe geëngageerd werk te maken van het preventief bedrijfsbeleid. De spreker hoopt dat dit iets verder zal gaan dan een zeer partiële invulling van het falingspredictiemodel, een computermodel dat via het internet raadpleegbaar is. Hij is ook bekommerd over de informatie aan werknemers over deze ondernemingen. In de vroegere reglementering hadden de werknemers wel degelijk toegang en konden ze zich door een deskundige laten informeren over de situatie van het bedrijf. Op dit ogenblik is dat niet meer

mogelijk en zijn er ook geen verbintenissen om de werknemers daarin een rol te laten spelen. Nochtans is dat volgens de heer Laurys erg belangrijk.

Hij kondigt dan ook een amendement aan dat zal worden voorgelegd aan de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken.

De samenstelling van het raadgevend comité is volgens de heer Laurys vrij onduidelijk. Er was wel sprake van een evenwicht tussen de overheid en de privé-sector. Hij vraagt zich af of de overheid daarbij wel moet aanwezig zijn. Dat zou immers betekenen dat de overheid aan zichzelf adviezen geeft. Hij betreurt dat er geen enkele garantie is voor een representatieve vertegenwoordiging van het sociaal-economische middenveld. Hij vraagt dat in het ontwerp van decreet zou worden vastgelegd over welke aspecten advies moet worden gevraagd en dat er moet worden gemotiveerd waarom van de adviezen wordt afgeweken.

De heer Laurys herhaalt dat er gedurende vijf jaar gespeeld is met het personeel. De impact op het personeel van de betrokken instellingen werd sterk onderschat. Er is een uittocht geweest van personeelsleden waardoor die instellingen uiteindelijk op low profile gaan draaien, geen aantrekkelijk imago meer hebben en zichzelf bijna uit de markt prijzen. Hij hoopt dat het personeel bij de omschakeling van GOM's, STC's en streekplatforms naar de nieuwe instellingen zal worden betrokken en dat deze omschakeling op een menselijke manier zal verlopen.

Hij deelt mee dat hij een amendement heeft ingediend bij artikel 5, paragraaf 2. De tekst van de paragraaf wordt als volgt aangevuld: "Hierbij wordt eveneens een regeling uitgewerkt waarbij de werknemers advies en onderzoek kunnen aanvragen."

De heer *Eric Van Rompuy* sluit zich aan bij de heer Laurys. Hij betreurt dat men vier jaar heeft moeten wachten op de herstructurering van het regionaal economisch beleid, en dat in een periode van sterke economische teruggang. Het economisch instrumentarium werd totaal gedestabiliseerd, wat volgens hem een onvergeeflijke bestuursfout is. Dat is wat hij bedoelt met de term onbetrouwbaar bestuur. De fundamentele omschakeling van de economie die voor een stuk gestalte krijgt sedert de ondernemersconferentie, ervaart hij als positief. Hij meent dat de ministers Somers en Ceysens de uitdagingen van onze economie proberen aan te pakken, al blijft het vrij embryonair en sloganesk. Op het einde van de regeerperiode komt men nog met

een nieuw ontwerp, waarvan de minister zegt dat het nog een jaar zal duren eer het operationeel is. Het regionaal economisch beleid zal dan ongeveer zes jaar in het ongewisse gebleven zijn.

De heer Van Rompuy meent dat de GOM's sinds hun oprichting in 1970 de dragers zijn geweest van het regionaal expansiebeleid en van het vernieuwd industrieel beleid. Ze hebben ook een belangrijke rol gespeeld inzake infrastructuur en ruimtelijke ordening, ook in samenspel met de overheid. Met de wijziging van toenmalig minister De Batselier in 1990 is er inzake de autonome functie en de opdrachtfunctie een intense samenwerking ontstaan tussen de mensen die op het terrein operationeel waren in de regio en de aansturing door de Vlaamse overheid in haar opdrachtfunctie, wat aanleiding heeft gegeven tot een structurele aanpak in een aantal regio's.

De heer Van Rompuy geeft toe dat de werking van de GOM's zeer ongelijk was, onder meer omdat ze niet allemaal over dezelfde middelen beschikten. Zo had de GOM-Limburg enorm veel middelen omdat Limburg als doelstelling2-gebied heel wat subsidies kon binnenrijven. De GOM-Limburg was ook heel actief en sterk in het aantrekken van buitenlandse investeringen, omdat ze verhoogde expansiesteun kon geven. Limburg had ook enorme industrieterreinen. Op die manier heeft de GOM in de loop van de jaren negentig een enorme rol gespeeld in de economische reconversie van Limburg.

In de Antwerpse regio is de GOM altijd een tweeslachtige zaak geweest omdat er enerzijds de Antwerpse haven is en anderzijds de regio's Turnhout en Mechelen. Dat soort problemen heeft aanleiding gegeven tot de streekcharters, waarin men probeerde de subregionale ontwikkeling op te vangen. West-Vlaanderen heeft altijd een zeer actieve GOM gehad, met – net zoals in Limburg – een zeer provinciale benadering. In Oost-Vlaanderen daarentegen is de GOM er nooit in geslaagd om een homogene structuur te creëren.

De heer Van Rompuy besluit dat de GOM's heel wat verdiensten hebben gehad. Volgens hem gaat het Vlaams Agentschap voor Ondernemen voor een deel voorbij aan die provinciale structuur. Die wordt ingevuld door de POM's. Dat noemt de heer Van Rompuy een van de zwakten van dit decreet: hoe gaat het Vlaams Agentschap voor Ondernemen zich regionaal-economisch vertalen? In de voorliggende structuur vindt de spreker de band met het regionale onvoldoende terug. Enerzijds wordt de expansiesteun op Vlaams niveau gere-

geld, anderzijds zullen in de POM's de provincies een belangrijke rol spelen. Het bedrijfsgericht advies wordt volledig overgeheveld naar het Vlaams Agentschap Ondernemen, de beleidsvoorbereiding, die nu door de GOM's gebeurt, gaat naar de beleidscel van het Vlaams departement. Dan is er nog de ongelooflijk ingewikkelde structuur van het erkend regionaal samenwerkingsverband (ERSV). Een en ander wordt dus enorm complex, terwijl regionaal-economische structuren precies nood hebben aan duidelijkheid.

Hoe ziet de minister de aansturing van het regionale expansiebeleid, en dan vooral het industriële beleid, via het Vlaams Agentschap Ondernemen? Het regionaal economisch beleid is toch de motor geweest van de economische ontwikkeling van de jongste dertig jaar. De GOM's waren de antennes van de Vlaamse overheid, gesteund door een breed draagvlak en met een goede terreinkennis en ruime contacten. De heer Van Rompuy vreest dat het agentschap te veel een loket zal blijven. Ook de SERV heeft er trouwens kritiek op geuit. VOKA en Unizo zijn dan weer wat positief omdat ze voor zichzelf een rol zien weggelegd. De structuur van het ERSV is meer regionaal ingekapseld dan het agentschap.

De heer Van Rompuy vraagt of de minister zich met dit decreet gewapend voelt om nog een regionaal economisch beleid te kunnen voeren. Volgens hem wordt dit te veel overgedragen naar de POM's, terwijl de provincies onvoldoende know-how hebben, te weinig geëquipeerd zijn en vaak te gepolitiseerd om te kunnen zorgen voor een efficiënt regionaal economisch beleid. De GOM's hadden een visie op een streek en speelden een rol bij de prospectie met het oog op een streekgebonden ontwikkeling. De streekplatforms hebben die rol niet kunnen waarmaken bij gebrek aan middelen, mensen en instrumenten.

Tot slot herhaalt de heer Van Rompuy dat de regering er vier jaar over gedaan heeft om een ontwerp van decreet in te dienen, in volle economische recessie. Dat is, volgens hem, werkelijk een staaltje van onbehoorlijk bestuur. Door de instabiliteit heeft de regering de jongste jaren enorm veel kanalen laten liggen.

De heer *Roland van Goethem* heeft hetzelfde gevoel als de heer Van Rompuy. Al vijf jaar geleden heeft hij voor het eerst horen spreken over de Huisen van de Vlaamse Economie, die het aanspreekpunt bij uitstek zouden worden voor de Vlaamse (kandidaat-) ondernemer. In het voorliggende ontwerp van decreet vindt hij die beloofde eenheids-

structuur echter niet terug: de oude versnippering wordt door een nieuwe vervangen.

Het bedrijfsleven heeft nog altijd grote nood aan één loket. Ook op dat vlak komt er niet echt een verbetering. Vanuit het federale niveau wordt immers een analoge structuur opgezet.

De ondernemer moet dus nog altijd zijn weg zoeken tussen het Vlaamse en het federale niveau. De heer Van Goethem heeft al eens een pleidooi gehouden voor het opheffen van het Belgisch ministerie van Economie.

De heer *André-Emiel Bogaert* stelt dat men in de commissie in deze regeerperiode geconfronteerd is met drie verschillende ministers, die drie verschillende accenten op bepaalde zaken legden. Wat betreft het voorliggende ontwerp van decreet, wijst de voorzitter erop dat men enerzijds beleid en anderzijds service heeft. Beleid is dat wat een Vlaamse regering onder controle van het Vlaams Parlement beslist. Service is dat wat men met gemeenschapsmiddelen of in PPS aanbiedt aan bepaalde doelgroepen. De spreker vindt dat die twee zaken duidelijk van mekaar moeten gescheiden worden.

Volgens de heer Bogaert is er geen link tussen POM's en het Vlaamse niveau. Hij vraagt zich af wie het beleid bepaalt. Hij zegt dat vandaag elke POM een beetje regionaal beleid kan voeren, net als Vlaanderen. Daarbij vraagt hij zich af wat er gebeurt als dat beleid tegenstrijdig is. Hij stelt dat er in de toekomst naar duidelijkheid moet worden gestreefd. Volgens hem onderschat men de economische draagkracht van een natuurlijk ontstaan gebied. De provincies zijn een kunstmatige opdeling van 1830. Daarnaast zijn er de gewesten zoals het Meetjesland, de Westhoek, het Land van Waas, enzovoort, wat sociaal-economische fenomenen zijn die natuurlijk ontstaan zijn. De heer Bogaert wijst erop dat dit veruitwendigd wordt in een GOM of POM. Het is mogelijk dat een POM een bepaald beleid heeft voor een kanaalstreek en dat het Vlaamse niveau dat niet heeft. Hij vraagt zich hierbij af hoe men deze klus gaat klaren.

De heer *Frans De Cock* zegt dat hij voor wat betreft de POM's, begrepen heeft dat het gaat over de economische beleidsuitvoering voor die zaken die een bovenlokale aanpak vereisen zonder dat er een Vlaamse interventie nodig is. Bij de ontwikkeling van de bedrijventerreinen, vindt hij de bevoegdheden op het vlak van afbakening typisch Vlaamse bevoegdheden. Bij de brownfieldsanering, wijst hij erop dat OVAM ook relevant is. Hij zegt dat ook hier de POM's belast worden met beleidsuitvoe-

ring. De heer De Cock vraagt zich eveneens af waar de link zit tussen die POM's en het Vlaamse niveau.

In het POM-decreet wordt volgens de heer *Eric Van Rompuy* bepaald dat de provincies de uiteindelijke verantwoordelijken zijn van de POM's. Hij vraagt waar de aansturing is van het regionaal economisch beleid door de Vlaamse regering. Hij geeft aan dat de andere structuren niet echt over economie gaan. De heer Van Rompuy wijst er op dat de GOM's onder andere als taak hadden om buitenlandse investeringen aan te trekken. Hij vraagt wie dat nu gaat doen. Hij merkt op dat men langs de ene kant wil centraliseren, maar langs de andere kant de instrumenten ontnemt om regionaal te kunnen diversifiëren, ingrijpen en inspelen op wat er gebeurt. Volgens de heer van Rompuy geeft de Vlaamse regering met het huidige ontwerp het regionaal economisch beleid op. Hij vraagt zich af wie het concept van het regionaal economisch gebeuren gaat ontwikkelen. Hij vraagt ook met welke instrumenten men kan ingrijpen. De heer Van Rompuy wijst erop dat men vroeger bij de GOM een opdrachtfunctie had en hij zegt dat dit niet meer bestaat in het Vlaams Agentschap. Hij beweert dat dit een structuurbreuk is ten aanzien van het economisch beleid in Vlaanderen. De heer Van Rompuy vreest dat de leemte opgevuld zal worden door de intercommunales. Hij vraagt de mening van minister Ceysens daarover.

Afsluitend stelt hij dat de adviezen van de sociaal-economische partners zwak zijn. VOKA en Unizo zijn tevreden met hun rol van accountmanager. De kritiek van de vakbonden is iets zinvoller, maar gaat evenmin dieper in op dit item. Op een betere service voor de bedrijven na, levert deze hervorming niets op.

De heer *Jan Laurys* gaat op zoek naar de rode draad door deze fundamentele herstructurering van het subregionale en het regionale overleg. In de oude structuur, die bestond uit subregionale tewerkstellingscomités, streekplatforms en GOM's, speelden de sociale partners een belangrijke beleidsvoorbereidende rol. Veel politici hadden vragen bij het feit dat niet verkozen leden beleidsbeslissingen konden nemen.

Om alle twijfels weg te nemen benadrukt de spreker dat de politiek de eindbeslissing dient te nemen. Hij benadrukt echter dat de politiek niet overschat mag worden. De vraag is immers of politici de waardevolle inbreng van de sociale partners zomaar kunnen overnemen. Paars-groen is er sedert haar aantreden op uit de overlegstructuren te

herstructureren om de invloed van de sociale partners te minimaliseren. Paars-groen voerde zelfs een verrottingspolitiek, want streekplatforms werden niet meer erkend.

Dat is volgens de heer Laurys de rode draad. De sociale partners worden uit de POM's geweerd, want dat worden provinciale structuren met politici en ambtenaren. De GOM's worden eigenlijk ontmanteld, want ze worden ontbonden als ze zes maanden na de inwerkingtreding van deze decreten nog geen POM's hebben opgericht. De streekplatforms worden ERSV, SERR en RESOC. Daarin zijn de sociale partners wel aanwezig, maar na 2005 draagt het Vlaamse Gewest deze overleginstelling over aan het lokale niveau.

De spreker vreest dat de regionale dynamiek verloren zal gaan omdat het centralisme het subregionale overleg monddood maakt. In de POM's is er geen regionale inbreng en over de functie van de RESOC's ten aanzien van de POM's bestaat nog onenigheid. De gevolgen daarvan zullen over enkele jaren de kop opsteken. Wie zal zich nog de moeite getroosten een streekcharter op te stellen als niemand er nog interesse voor heeft?

Volgens de heer *Eric Van Rompuy* worden de POM's politiek gestuurde instellingen. Hij gelooft niet dat de provincies de motor zullen worden van de economische ontwikkeling. Deze structuur zal los staan van wat de Vlaamse regering doet. Er zal geen beleidsvoorbereidend werk ten gunste van het sociaal-economische beleid meer uitgevoerd worden. Door de RESOC's op termijn af te stoten, verhoogt de versplintering van het Vlaamse sociaal-economische beleid. De centralistische benadering staat haaks op de subregionale opsplitsing. Het tussenniveau zal niet meer operationeel zijn.

De heer Van Rompuy is van oordeel dat deze operatie moet worden overgelaten aan de volgende regering. Mocht CD&V betrokken worden bij de onderhandelingen over het volgende regeerakkoord, dan zal dit item zeker ter sprake komen.

De heer *Robert Voorhamme* benadrukt dat er behoefte is aan een decretale basis voor de regionale en de subregionale overlegstructuren. De vraag is wie daarvoor verantwoordelijk moet zijn. Als de steden de motoren zijn van Vlaanderen economische ontwikkeling, kan Vlaanderen het beleid niet bepalen. De enige inbreng die Vlaanderen heeft op de ontwikkelingen in Mechelen is op het vlak van de ruimtelijke ordening en als subsidieverlener. Het zijn de lokale politieke partners die het initia-

tief hebben genomen. Het overleg krijgt dankzij deze decreten de noodzakelijke decretale basis.

Aan de wankelende werking van de streekplatformen moest iets gedaan worden. De Vlaamse regering worstelt al decennia met de organisatie van de ontwikkelingsmaatschappijen. Geen enkele minister van Economie heeft een oplossing gevonden omdat de Vlaamse regering eigenlijk niet opkan tegen het lobbywerk van alle betrokkenen. Het gaat niet op om de lofzang van het verleden te zingen. De GOM's zijn geen lichtend voorbeeld.

De heer *Eric Van Rompuy* vindt dat het niet over alternatieven moet gaan. De centrale vraag is of de meerderheid in de huidige voorstellen gelooft of niet. Hij beseft ook wel dat de streekplatforms op een dood spoor zaten en dat de GOM's heel ongelijk werk afleverden en te weinig bevoegdheden hadden. Hij vraagt enkel wat de regionale economische finaliteit van dit ontwerp is. Wat zal het belang zijn voor bijvoorbeeld de regio Antwerpen? Welke antenne heeft de Vlaamse overheid nog om enige invloed uit te oefenen op dat vlak?

De heer *Robert Voorhamme* vraagt of de GOM Antwerpen een antenne van de Vlaamse overheid was. In praktijk is er niets van de voornemens gerealiseerd.

De heer *Jan Laurys* beaamt dat in de STC's, GOM's en streekplatforms dikwijls dezelfde mensen zitting hebben. Een rationalisering is inderdaad nodig, maar dit voorstel komt niet tegemoet aan de verzuchtingen. De structuur is nog ingewikkelder geworden en de bevoegdheidsverdeling is evenmin duidelijk, ook voor de betrokkenen. De POM's zijn uitvoerende organen, de RESOC's zullen het beleid voorbereiden en over twee jaar actief zijn op lokaal niveau. Welke garanties hebben de RESOC's dat hun voorstellen zullen worden uitgevoerd? Wie zal dat doen?

De heer *Robert Voorhamme* repliceert dat er een lokaal platform nodig is voor gestructureerd overleg tussen werkgevers, werknemers en lokale overheden. Het is nodig om op dat niveau afspraken te maken en verbintenissen aan te gaan. Dat bestaat trouwens ook op het Vlaamse niveau. Het Vlaamse systeem wordt nu overgenomen op het lokale niveau.

De heer *Jan Laurys* zegt dat het Vesoc en de SERV de Vlaamse regering adviseren. De Vlaamse regering is uitvoerder. Bij dit nieuwe ontwerp is er voor het lokale niveau geen uitvoerder aangeduid. Als de provincie niet wil, hoeft ze geen POM op te

richten. Hij denkt zelfs dat het de bedoeling is om de RESOC's monddood te maken.

De heer *André-Emiel Bogaert* vat samen dat iedereen het erover eens is dat de bestaande situatie niet ideaal is. Sommigen zeggen dat de mankementen nu niet opgelost worden. Er is volgens de spreker een dubbel spanningsveld over de invoering van het primaat van de politiek. Het federale niveau stuurt aan op een hertekening van het middenveld. Dat blijkt uit onder meer het Pact van Vilvoorde, de Ondernemingsconferentie en de Werkgelegenheidsconferentie. Een tweede aspect is de spanning tussen steden en gemeenten en het subregionale niveau en het Vlaamse niveau. Er is voortdurend sprake over een tekort aan middelen en bevoegdheden en een toevloed aan opdrachten. Die spanningen zullen nog stijgen als er geen duidelijke structuren komen. Antwerpen is een buitenbeentje maar er zijn andere, kleinere regio's die niet zeker zijn dat hun beslissingen zullen worden uitgevoerd. Daarom moet duidelijk zijn wie waarover praat en wat er mee gedaan wordt.

De heer *Jan Laurys* stelt dat die aspecten in de streekplatformen duidelijk geregeld zijn. Het streekplatform maakt een streekvisie met een aantal hefboomvoorstellen. Dat wordt in een streekcharter gegoten. Daarover wordt gediscussieerd met de overheid en de verschillende kabinetten. Als men tot een akkoord komt, verbinden de verschillende departementen er zich toe om de hefboomen bij voorrang uit te voeren met de normale middelen.

Op de opmerking van de minister dat er geen akkoord is maar enkel akte genomen wordt van de streekcharters, repliceert de heer *Jan Laurys* dat dergelijk akkoord vóór 1999 wel bestond.

De minister denkt niet dat ze de leden van de oppositie kan overtuigen. Ze hebben duidelijk een andere visie over de verdeling van de verantwoordelijkheid. De oppositie wil niet dat die verantwoordelijkheid bij democratisch verkozen provinciale organen ligt. Dat primaat van de politiek is een van de uitgangspunten van de hervorming. Een grote verandering is ook dat er nu gekozen wordt voor subsidiariteit. De activiteiten van de GOM werden betaald met Vlaams geld, daardoor werden de middelen soms minder effectief aangewend of versnipperd. Nu zullen activiteiten, bijvoorbeeld buitenlandse reizen, gefinancierd worden met eigen middelen.

De huidige situatie is ook heel ingewikkeld. Volgens de minister brengt de hervorming vereenvou-

diging en verduidelijking. CD&V heeft geen vertrouwen in provinciale verantwoordelijken, maar zij zijn verkozen en zullen democratische verantwoording moeten afleggen. De heer Marc Van de Put, lid van de Limburgse deputatie en van CD&V, is een voortrekker van de omvorming.

Naast het Vlaamse Agentschap Ondernemen zal ook het beleidsdepartement Economie, Werkgelegenheid en Toerisme blijven bestaan. Dat zal de Vlaamse beslissingen blijven aansturen en uitvoeren. De afspraken van het kerntakendebat worden uitgevoerd bij de oprichting van de POM's.

Volgens de heer *Eric Van Rompuy* is het kerntakendebat nog niet gevoerd. De minister antwoordt dat de POM's zelf zullen kunnen beslissen welke acties ze nemen, maar ze zullen ze zelf moeten betalen. Dat is het uitgangspunt van de hervorming.

Het klopt dat er verschillende modellen voor de organisatie van de VAO gehanteerd werden. De *minister* heeft echter steeds gezocht naar de beste manier om tot een eenheidsloket te komen. Het VAO is immers een serviceagentschap. Eerst was het de bedoeling om een apart Vlaams overheidsloket op te richten, maar de minister vond dat een dergelijk loket onvoldoende diensten kon aanbieden. De ondernemer zou zich nog tot tal van andere diensten moeten wenden. Op dat moment werden de federale ondernemingsloketten opgericht. Dat bood perspectieven en een voor de ondernemers interessante mogelijkheid. De starters zijn immers verplicht zich aan te melden bij die loketten om een aantal formaliteiten te regelen.

Er zijn ondertussen 10 organisaties erkend. Alle ondernemingen zijn verplicht zich daar aan te melden, dus is er een universele dienstverlening. Het is zinvol om de contactpunten van het Vlaams Agentschap Ondernemen daarbij aan te hechten. De ondernemer weet niet of is er niet in geïnteresseerd of het een Vlaamse of federale aangelegenheid betreft en of het loket een overheidsloket is. De minister heeft in haar portefeuille geen enkele verplichte formaliteit, het zijn allemaal flankerende maatregelen. De bedrijven zijn niet verplicht die aan te vragen, daarom is het een troef om aan te sluiten bij de federale loketten. Er zijn nog een aantal verplichte Vlaamse vereisten zoals bouw-aanvragen en milieuvergunningen. Ook daar wordt nu gestreefd naar één vergunning.

De hervorming streeft naar de oprichting van een zo ondernemingsvriendelijk mogelijk systeem, vandaar dat de SERV het er ook mee eens is. Deze oefening wil de minister doen met het Vlaams Agent-

schap Ondernemen. Er zullen protocollen worden gemaakt met partners die daarop kunnen inspelen. Vlaanderen ent zich op de formule van de federale ondernemingsloketten.

De heer *Jan Laurys* wil weten of er al contacten zijn geweest met het federale niveau.

De *minister* antwoordt bevestigend. Er waren federale collega's aanwezig op de ondernemingsconferentie en dit was een van de zaken die ze hebben ingebracht. Het interesseert de bedrijfsleiders immers niet wat er gebeurt op federaal en op Vlaams niveau. Ze verduidelijkt dat het niet de bedoeling is het Vlaams Agentschap Ondernemen te verbinden aan het federale ondernemersloket, of omgekeerd het federale loket te verbinden aan het Vlaamse. Men wil het Vlaamse agentschap verbinden aan de partners die erin slagen om ook een federaal ondernemingsloket binnen te halen. Zo zal er voor de ondernemers de facto een evolutie zijn naar één loket. Met een overheidsloket was dat volgens de minister niet mogelijk geweest. Met de unie van de ondernemingsloketten wil ze nu werken aan een soort van protocol over de uitvoering. Ze stelt dat dit alles grondig werd doorgepraat met de federale overheid, met de unie van de ondernemingsloketten en met de sociale partners. Dat is de oplossing waar de regering voor gaat. De minister zal nog tot 12 juni doorwerken om dit dossier zo ver mogelijk te brengen.

De minister stelt dat iedereen weet dat het VIZO op drie poten speelde en dat de GOM op twee poten speelde. Nu wordt uit de GOM de oefening gemaakt naar de POM, maar wordt anderzijds ook de oefening gemaakt naar het agentschap. Wat er bestaat vanuit het VIZO en vanuit de GOM wordt gebundeld en die krachten worden ingezet op het account management. Ze heeft al aangegeven over welke administraties het allemaal gaat. De mandatering daaruit zit er precies in dat er een rechtstreekse rapportering is naar de Vlaamse regering om duidelijk te maken dat dit account management gemandateerd moet zijn om precies dat over de verschillende back offices aan te sturen. Hier wordt dus volgens haar een heel duidelijke visie gegeven op informeren en sensibiliseren. Men krijgt die mensen immers al over de vloer vanuit die verplichte federale formaliteiten. Men krijgt ook een heel duidelijke visie op front office. De minister meent dat het geen zin heeft het schaarse gemeenschapsgeld voor die taken in te zetten als die al spontaan in de markt staan. Met een kleine inspanning kan men de mensen bereiken. Het zou volgens haar waanzinnig zijn als de overheid dan ook nog eigen loketten zou willen openhouden. Ui-

teraard moet de overheid zorgen voor de finale aansturing, en dat moet gepaard gaan met kwaliteitsgaranties.

Minister Ceysens meent dat de heer Van Rompuy zich heeft vergist toen hij stelde dat binnen het account management de sociale partners hun ding gaan doen. Ze zegt dat het de bedoeling is dit binnen het agentschap zelf te doen. De kerntaak voor de Vlaamse overheid die binnen het agentschap wordt gehouden, is precies dat account management.

Het preventief bedrijfsbeleid is al verschillende keren uitvoerig aan bod gekomen. De regering heeft op dat vlak opnieuw een opdracht gegeven aan de SERV. In de tien jaar dat de cel heeft gefunctioneerd, is er slechts één dossier aangebracht door de vakbonden. De minister meent dan ook dat het niet de regering is die deze cel heeft laten verkommeren. Tijdens de ondernemingsconferentie beseft iedereen heel goed dat het niet verantwoord was te pleiten voor een bestendiging van deze cel. Toch meent ze dat er nog steeds een taak is weggelegd voor het preventief bedrijfsbeleid. Behalve de opdracht aan de SERV wordt er ook gewerkt aan een falingspredictiemodel.

De heer *Jan Laurys* verwijst naar een persnota over het onderzoek van Craydon Belgium dat dateert van januari 2004. Van de 345.918 actieve Belgische vennootschappen die ze hebben onderzocht, blijkt 35 procent één of meer negatieve elementen te hebben inzake de knipperlichten, dat zijn de vijf belangrijke indicatoren die werden onderzocht. Dat betekent dat er nog heel wat moet gebeuren inzake preventief bedrijfsbeleid.

De *minister* herhaalt dat er gedurende de tien jaar slechts één keer een dossier werd voorgelegd door een vakbond. Tijdens de ondernemingsconferentie was iedereen het erover eens dat dit model volledig voorbijgestreefd is. De heer *Eric Van Rompuy* stelt dat deze commissie haar rol toch voor een stuk vervuld heeft. De heer *Jan Laurys* voegt daaraan toe dat de commissie zich ook de doelstelling had opgelegd om bij wijze van steekproef elk jaar minstens honderd bedrijven door te lichten.

III. Algemene bespreking in de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken

Minister Patricia Ceysens geeft een korte toelichting bij het voorliggende ontwerp van decreet. Met dit ontwerp wil men het intern verzelfstandigd

agentschap met rechtspersoonlijkheid “Vlaams Agentschap Ondernemen” oprichten. Vertrekken de vanuit het VIZO, dat drie opdrachten heeft (vorming, bedrijfsadvies en vormgeving), wordt er een opdeling gemaakt tussen de vormingsopdracht (ondergebracht in Syntra Vlaanderen) en de opdracht van bedrijfsadvies en vormgeving (ondergebracht in het Vlaams Agentschap Ondernemen). De oefening is nog complexer omdat bij de GOM's de opdrachten van provinciale aard naar de provinciale ontwikkelingsmaatschappijen gaan en de Vlaamse opdracht van bedrijfsadvies wordt samengebracht met een deelopdracht van het VIZO.

Daaraan is heel wat discussie voorafgegaan. Uiteindelijk werd ervoor geopteerd om vorm te geven aan een Vlaams Agentschap Ondernemen met een opdeling tussen frontoffice-activiteiten zoals bewustmaken en informeren, die door de bestaande organisaties kunnen worden uitgevoerd, en de overheidstaak accountmanagement, waarbij men bedrijven begeleidt doorheen het administratieve kluwen. In de frontoffice krijgt men voor ondernemers meer en meer het eenloketsysteem. De federale ondernemingsloketten, waar men verplicht moet langsgaan als men een onderneming wil oprichten, kunnen ook een contactpunt voor de Vlaamse ondernemingen zijn. Bedrijven maken geen onderscheid tussen het federale en het Vlaamse niveau, en willen voor het verkrijgen van informatie en het vervullen van formaliteiten terecht kunnen op een gecentraliseerd punt.

Ten slotte gaat er binnen het Vlaams Agentschap Ondernemen een bijzondere opdracht naar design en vormgeving, met Design Vlaanderen.

IV. Artikelsgewijze bespreking en stemming

De heer *Norbert De Batselier* merkt op dat de meerderheidsfracties amendementen hebben ingediend die tegemoetkomen aan de aanbevelingen die door het Rekenhof werden geformuleerd, onder meer met betrekking tot de verwijzing naar het comptabiliteitsdecreet, de vergoedingen van de leden van het raadgevend comité en de expertengroepen (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 2201/4*).

Mevrouw *Mieke Van Hecke* wijst erop dat haar fractie bij elk ontwerp van decreet amendementen indient om IVA's in EVA's om te vormen. Zij is ervan overtuigd dat IVA's met rechtspersoonlijkheid juridisch niet kunnen.

Ten tweede benadrukt ze dat ze er als oppositielid niet in geslaagd is alle ontwerpen van decreet gron-

dig te analyseren vanwege de grote tijdsdruk. Wanneer ze de ontwerpen van decreet met elkaar vergelijkt, merkt ze bijvoorbeeld dat de gebruikte terminologie niet eenduidig is. De ontwerpen zijn niet op één bepaalde matrix gebaseerd.

Opschrift

Amendement nr. 8 (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 2201/5*), dat ertoe strekt het opschrift van het ontwerp te wijzigen, wordt verworpen met 10 stemmen tegen 1. Bijgevolg blijft het opschrift ongewijzigd.

Artikel 1

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 2

Amendement nr. 2 (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 2201/4*) wordt eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Het aldus gewijzigde artikel wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 1.

Artikel 3

Amendementen nr. 9 en 10 (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 2201/5*) worden verworpen met 10 stemmen tegen 1.

Het artikel wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 1.

Artikel 4

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 1.

Artikel 5

Mevrouw *Mieke Van Hecke* licht het amendement toe op artikel 5. Door het verdwijnen van de Vlaamse Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid is er geen onafhankelijke instelling meer waar werknemers terecht kunnen bij problemen in het bedrijf waar ze werken. Met dit amendement vraagt de CD&V-fractie een regeling die werknemers de kans biedt onafhankelijk advies en onderzoek aan te vragen. Op die manier zorgt men ervoor dat het op te richten agentschap aandacht schenkt aan deze aangelegenheid. Indien dit amendement niet wordt goedgekeurd kunnen werknemers nergens meer terecht voor onderzoek en advies bij bedrijfsproblemen, tenzij bij de vakbonden.

Minister Patricia Ceysens antwoordt dat niemand bereid was de Vlaamse Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid te behouden, omdat die commissie de voorbije 10 jaar welgeteld 1 dossier heeft behandeld. Ze benadrukt dat paragraaf 2 het agentschap opdraagt werk te maken van een pro-actief en preventief bedrijfsbeleid.

De Vlaamse regering zal de regels nader bepalen na overleg met de SERV. De SERV heeft de opdracht gekregen naar een nieuwe vorm van preventief bedrijfsbeleid te zoeken. Daarover zijn afspraken gemaakt tijdens de Ondernemerschapsconferentie.

Mevrouw *Mieke Van Hecke* kreeg bij het lezen van dit artikel de indruk dat er te veel aandacht wordt besteed aan de werkgevers en te weinig aan de werknemers. Ze beschouwt het antwoord van minister Ceysens als een stap in de goede richting, maar trekt haar amendement niet in.

Ook de heer *Norbert De Batselier* vindt het belangrijk dat zowel werknemers als werkgevers baat hebben bij het preventieve bedrijfsbeleid. De SERV zal de regels nader bepalen.

Amendement nr. 1 (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 2201/2*) wordt verworpen met 8 stemmen tegen 3.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 3.

Artikel 6

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 1.

Hoofdstuk IV (artikel 7)

Amendement nr. 11 (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 2201/5*), dat ertoe strekt hoofdstuk IV, dat bestaat uit artikel 7, te vervangen, wordt verworpen met 10 stemmen tegen 1.

Het artikel wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 1.

Artikel 8

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 1.

Hoofdstuk VI (artikelen 9, 10 en 11)

Amendement nr. 12 (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 2201/5*), dat ertoe strekt hoofdstuk VI te schrappen, wordt verworpen met 10 stemmen tegen 1.

Artikel 9

Bij dit artikel worden geen verdere opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 1.

Artikel 10

Amendement nr. 3 (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 2201/4*) wordt eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Mevrouw *Mieke Van Hecke* licht amendement nr. 13 toe over de representatieve vertegenwoordiging in het raadgevend comité. In dat amendement wordt expliciet vermeld wie er deel van uitmaakt en wie de leden mag voordragen : de werkgevers,

de middenstanders, de landbouwers en de werknemers.

Minister Patricia Ceysens merkt op dat de vertegenwoordigers worden gedefinieerd in het amendement. In het ontwerp van decreet wordt die bevoegdheid aan de Vlaamse regering overgelaten.

Mevrouw *Mieke Van Hecke* herinnert de minister aan de besprekingen van het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid. Er is toen afgesproken dat het kaderdecreet de vertegenwoordiging en representativiteit niet nauwkeurig vastlegt omdat er niet voor elke IVA een werkveld is. Minister-president Somers heeft er toen uitdrukkelijk mee ingestemd om in elk ontwerp van decreet te bepalen welke organisaties betrokken zouden worden en hoe het raadgevend comité zou worden samengesteld. Daarnaast zouden het de representatieve organisaties zijn die kandidaten voordragen. In dit ontwerp van decreet beslist de Vlaamse regering alleen, zonder dat er sprake is van organisaties of representatieve vertegenwoordigers. Zij weigert de Vlaamse regering carte blanche te geven. Deze bepaling gaat in tegen de afspraken met minister-president Somers.

De heer *Jos Geysels* merkt op dat de commissie tijdens een vorige vergadering met betrekking tot de dossiers van de sector Welzijn met unanimititeit deze bezorgdheid heeft verankerd in de tekst van het decreet. Het gaat niet over een aanstelling, maar wel over een benoeming. De regering heeft ook het recht om andere, onafhankelijke deskundigen te benoemen. Volgens de spreker werd ook het principe van onverenigbaarheid vermeld.

Daarop dienen de meerderheidsfracties amendement nr. 14 in (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 2201/5*). Dat amendement wordt aangenomen met 9 stemmen bij 2 onthoudingen. Daardoor vervalt amendement nr. 13.

Het aldus gewijzigde artikel wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 1.

Artikel 11

Amendement nr. 15 (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 2201/5*) wordt verworpen met 8 stemmen tegen 3.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 3.

Artikel 12

Amendement nr. 4 (*Parl. St.* VI. Parl. 2003-2004, nr. 2201/4) wordt eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Het aldus gewijzigde artikel wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 1.

Artikel 13

Amendement nr. 5 (*Parl. St.* VI. Parl. 2003-2004, nr. 2201/4) wordt eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Het aldus gewijzigde artikel wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 1.

Artikelen 14, 15 en 16

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden aangenomen met 10 stemmen tegen 1.

Artikel 16 bis

Amendement nr. 6 (*Parl. St.* VI. Parl. 2003-2004, nr. 2201/4), dat ertoe strekt een nieuw artikel 16bis in te voegen, wordt eenparig aangenomen. Het aldus aangenomen artikel wordt hernoemd tot artikel 17.

Artikel 16ter

Amendement nr. 7 (*Parl. St.* VI. Parl. 2003-2004, nr. 2201/4), dat ertoe strekt een nieuw artikel 16ter in te voegen, wordt eenparig aangenomen. Het aldus aangenomen artikel wordt hernoemd tot artikel 18.

Artikel 17

(hernoemd artikel 19)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 1.

V. Stemming over het geheel

Het ontwerp van decreet tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid “Vlaams Agentschap Ondernemen” wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 1.

De verslaggever,

Sven GATZ

De voorzitter,

Norbert DE BATSELIER

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**HOOFDSTUK I****Algemene bepalingen****Artikel 1**

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder kaderdecreet : het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid van 18 juli 2003.

HOOFDSTUK II**Oprichting****Artikel 3**

§ 1. Er wordt een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid opgericht als bedoeld in artikel 10 van het kaderdecreet. Dit agentschap draagt als naam “Vlaams Agentschap Ondernemen”.

Alle officiële akten, officiële aankondigingen, of andere officiële stukken, uitgaande van het agentschap, moeten de benaming van het agentschap vermelden, met onmiddellijk daarvoor of daarna, deze leesbaar en voluit geschreven woorden : “intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid”.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt tot welk domein het agentschap behoort.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt de vestigingsplaats van het agentschap.

§ 4. De bepalingen van het kaderdecreet zijn van toepassing op het Vlaams Agentschap Ondernemen.

HOOFDSTUK III**Missie, taken en bevoegdheden****Artikel 4**

§ 1. Het Vlaams Agentschap Ondernemen heeft als missie het duurzaam ondernemerschap in Vlaanderen te stimuleren en te faciliteren door te functioneren als een laag- en breeddeempelig contactpunt voor kandidaat-ondernemers, ondernemers en ondernemingen, in een partnership met de sociaal-economische middenveldorganisaties. Het agentschap staat in voor een pro-actieve dienstverlening aan kandidaat-ondernemers, ondernemers en ondernemingen, zodat in elk van de provincies het basistakenpakket bepaald in artikel 5, § 1, 1° tot 3°, permanent en actief wordt gewaarborgd.

§ 2. Het Vlaams Agentschap Ondernemen staat tevens in voor de promotie van vormgeving en voor speciale taken inzake bedrijfsbegeleiding van kandidaat-ondernemers, ondernemers en ondernemingen. Voor de promotie van vormgeving werkt het Vlaams Agentschap Ondernemen onder de benaming “Design Vlaanderen”.

Artikel 5

§ 1. Teneinde de in artikel 4 bedoelde missie waar te maken, staat het Vlaams Agentschap Ondernemen in voor volgende taken :

1° taken van sensibiliseren en stimuleren :

- a) de promotie van het ondernemerschap ;
- b) de promotie en de bevordering van initiatieven die het Vlaamse Gewest en de door het Vlaamse Gewest opgerichte instellingen nemen om het ondernemerschap te ondersteunen ;
- c) het bevorderen en ondersteunen van netwerken van en voor ondernemers ;

2° taken van eerstelijnsadvies en doorverwijzen :

- a) het eerstelijnsadvies inzake alle ondernemingsvraagstukken ;
- b) het doorverwijzen naar alle publieke en private actoren die diensten aan ondernemingen aanbieden ;

3° taken van accountmanagement, waaronder wordt begrepen de onafhankelijke en integrale opvolging en begeleiding van een dossier inzake ondernemers- en of ondernemingsgerelateerde materies doorheen de beleidsdomeinen en agentschappen van de Vlaamse overheid.

De Vlaamse regering bepaalt de domeinen waarop het accountmanagement van toepassing moet zijn ;

4° het actief werken aan synergieën en het opzetten van samenwerkingsverbanden met alle actoren op het vlak van ondernemen in Vlaanderen ;

5 het managen van een kwaliteitsvol netwerk van laag- en breeddeempelige contactpunten voor kandidaat-ondernemers, ondernemers en ondernemingen ;

6° taken van promotie van vormgeving :

a) de uitbouw van Design Vlaanderen als maatschappelijk en economisch centrum voor vormgeving in Vlaanderen in een partnership met overheids- en private diensten die werkzaam zijn op het gebied van vormgeving ;

b) het ontwikkelen van promotionele acties die de meerwaarde van vormgeving als kwaliteitsbevorderend en innoverend instrument bekend en erkend maken bij een groot publiek en inzonderheid de Vlaamse KMO's ;

c) het ontwikkelen van bedrijfsgerichte acties, die aantonen dat vormgeving als kwaliteitsbevorderend en innoverend managementinstrument het bestaan van het bedrijf bestendigt en de export en de competitiviteit stimuleert ;

7° speciale taken :

a) de sensibilisering zowel op eigen initiatief, op vraag van de Vlaamse regering of andere overheids- en private diensten op het gebied van de bedrijfssteun ;

b) de bedrijfsbegeleiding op maat van bepaalde doelgroepen of thema's.

§ 2. De dienstverlening, die in het punt 1° tot 3° van de in de eerste paragraaf opgesomde taken is vervat, waarborgt te allen tijde een pro-actief of preventief bedrijfsbeleid dat ondernemingen aan-

spoort tot een beleid gericht op het voorkomen van faillissementen.

De nadere regels betreffende het preventief bedrijfsbeleid worden vastgelegd door de Vlaamse regering, na overleg met de SERV.

§ 3. De Vlaamse regering kan nadere regels uitvaardigen betreffende de in de eerste paragraaf bedoelde taken. In deze regels kunnen de taken van het agentschap verder worden gepreciseerd en geconcretiseerd.

Het Vlaams Agentschap Ondernemen kan door de Vlaamse regering worden belast met bijzondere opdrachten die kaderen binnen de in artikel 4 en artikel 5, § 1 en § 2, bedoelde missie en taken, en die zullen worden uitgevoerd conform de voorwaarden en modaliteiten bepaald in de beheersovereenkomst.

Artikel 6

§ 1. Met het oog op de vervulling van de in artikel 4 bedoelde missie en de in artikel 5 bedoelde taken is het Vlaams Agentschap Ondernemen gerechtigd alle activiteiten te verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks bijdragen tot de verwezenlijking van voormelde missie en voormelde taken.

Onverminderd het bepaalde in het kaderdecreet en in andere decreten, beschikt het Vlaams Agentschap Ondernemen voor de uitoefening van de in artikel 5 bedoelde taken, over de hierna vermelde bijzondere bevoegdheden die het uitoefent in overeenstemming met het bepaalde in dit decreet, zijn uitvoeringsbesluiten en de beheersovereenkomst die het verbindt :

1° het oprichten van al dan niet duurzame samenwerkingsverbanden, of het erin deelnemen, zulks met het oog op de verwezenlijking van een betere bedrijfsbegeleiding ;

2° onverminderd de bepalingen inzake retributie of lasten van algemene aard opgenomen in andere decreten en onder de voorwaarden en modaliteiten bepaald door de Vlaamse regering, het heffen van kostenvergoedingen voor dienstverlening die door de Vlaamse regering zijn aangewezen.

Naast de bevoegdheden genoemd in het tweede lid van deze paragraaf, beschikt het Vlaams Agentschap Ondernemen ook nog over de hierna opge-

somde bevoegdheden, met dien verstande dat deze bevoegdheden uitsluitend zijn toegekend en kunnen worden uitgeoefend met het oog op de vervulling van de taken bedoeld in artikel 5, § 1, 6°, en dat deze bevoegdheden moeten worden uitgeoefend overeenkomstig de voorwaarden en modaliteiten die door de Vlaamse regering worden bepaald :

1° het toekennen van subsidies ;

2° het labelen en/of certificeren van actoren.

§ 2. Als rechtspersoon is het Vlaams Agentschap Ondernemen algemeen rechts-, handelings- en procesbekwaam, zulks binnen de perken van zijn missie en takenstelling als bedoeld in respectievelijk de artikelen 4 en 5.

§ 3. Met het oog op de vervulling van de in artikel 4 bedoelde missie en de in de eerste paragraaf van artikel 6 bedoelde bevoegdheden kan de Vlaamse regering nadere regels vastleggen inzake de bevoegdheden.

HOOFDSTUK IV

Bestuur en werking

Artikel 7

De Vlaamse regering regelt nader het bestuur en de werking van het agentschap.

HOOFDSTUK V

Beheersovereenkomst

Artikel 8

Het hoofd van het Vlaams Agentschap Ondernemen raadpleegt het raadgevend comité bedoeld in artikel 9 inzake alle aangelegenheden die het aanbelangt bij het sluiten van de beheersovereenkomst.

Onverminderd de bepalingen van artikel 14, 15 en 16 van het kaderdecreet regelt de beheersovereenkomst :

- de voorwaarden waaronder het agentschap samenwerkingsovereenkomsten en duurzame sa-

menwerkingsverbanden met instellingen, ondernemingen of personen kan afsluiten ;

- de wijze waarop het accountmanagement wordt waargenomen.

HOOFDSTUK VI

Raadgevend comité

Artikel 9

Bij het Vlaams Agentschap Ondernemen wordt een raadgevend comité opgericht.

Artikel 10

§ 1. Het hoofd van het Vlaams Agentschap Ondernemen is van rechtswege voorzitter van het raadgevend comité.

§ 2. Onverminderd het bepaalde in de eerste paragraaf, wordt het raadgevend comité samengesteld uit :

- 1° vertegenwoordigers van de representatieve organisaties van de werkgevers en de middenstand ;
- 2° vertegenwoordigers van de representatieve organisaties van de werknemers.

De vertegenwoordigers worden benoemd op voordracht van deze organisaties.

In het raadgevend comité kunnen ook andere, door de Vlaamse regering aan te wijzen personen zitting hebben, alsook onafhankelijke deskundigen op het werkterrein van het agentschap.

§ 3. Het mandaat van lid van het raadgevend comité, het voorzitterschap uitgezonderd, is onverenigbaar met een functie als lid van het personeel of een leidinggevende functie van het agentschap zelf.

§ 4. De Vlaamse regering bepaalt de vergoeding van de leden van het raadgevend comité.

Artikel 11

§ 1. Het raadgevend comité heeft enkel een adviseerende bevoegdheid en geen beslissingsbevoegdheid.

§ 2. Het raadgevend comité heeft als concrete taken :

- 1° de verlening van adviezen en het formuleren van voorstellen ten aanzien van het hoofd van het agentschap en met betrekking tot de werking van het agentschap ;
- 2° het bijdragen tot de kwaliteit en de optimalisatie van de dienstverlening van het agentschap, zulks inzonderheid door adviesverlening steunende op de expertise van de leden van het raadgevend comité ;
- 3° het waken over de kwaliteitsopvolging inzake de dienstverlening van het agentschap ;
- 4° het geven van feedback omtrent de werking van het agentschap en, daarbij aansluitend, van advies met het oog op de eventuele bijsturing van de werking van het agentschap.

§ 3. De Vlaamse regering kan de in de paragrafen 1 en 2 bedoelde taken nader concretiseren en/of preciseren.

HOOFDSTUK VII

Expertgroepen

Artikel 12

§ 1. Het hoofd van het Vlaams Agentschap Ondernemen kan meerdere expertgroepen oprichten.

§ 2. De expertgroepen hebben tot opdracht het hoofd van het agentschap voor te lichten in zijn taak.

§ 3. De expertgroepen zijn samengesteld uit personen die door het hoofd van het agentschap worden gekozen wegens hun bijzondere bevoegdheid en/of expertise.

§ 4. De concrete samenstelling en werking van de expertgroepen worden nader geregeld in het huiselijk reglement van het agentschap.

§ 5. In elk geval wordt door het hoofd van het agentschap binnen de twee maanden na de inwerkingtreding van dit decreet een expertgroep vormgeving ingesteld.

§ 6. De Vlaamse regering bepaalt de vergoeding van de leden van de expertgroepen.

HOOFDSTUK VIII

Financiële middelen

Artikel 13

§ 1. Het Vlaams Agentschap Ondernemen kan beschikken over :

- 1° dotaties ;
- 2° leningen ;
- 3° fiscale heffingen, voor zover bij decreet toegewezen aan het agentschap ;
- 4° retributies, voor zover bij decreet toegewezen aan het agentschap ;
- 5° ontvangsten voortvloeiend uit daden van beheer of beschikking met betrekking tot eigen domeingoederen ;
- 6° schenkingen en legaten in speciën ;
- 7° inkomsten uit eigen participaties en uit door het agentschap verstrekte leningen aan derden ;
- 8° opbrengsten uit de verkoop van eigen participaties ;
- 9° de subsidies waarvoor het agentschap als begunstigde in aanmerking komt ;
- 10° terugvorderingen van ten onrechte gedane uitgaven ;
- 11° onverminderd de bepalingen inzake retributie of lasten van algemene aard opgenomen in andere decreten en onder de voorwaarden en modaliteiten bepaald door de Vlaamse regering, vergoedingen voor prestaties aan derden, volgens de modaliteiten bepaald in de beheersovereenkomst.

§ 2. Tenzij anders is bepaald in een decreet worden de in de eerste paragraaf genoemde ontvangsten beschouwd als ontvangsten, die bestemd zijn voor de gezamenlijke uitgaven.

§ 3. Het agentschap kan schenkingen en legaten aanvaarden.

HOOFDSTUK IX

Wijzigings- en coördinatiemachtiging

Artikel 14

§ 1. De Vlaamse regering wordt ermee belast de bestaande wets- en decreetsbepalingen betreffende de missie, taken en bevoegdheden van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen en het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen te wijzigen, aan te vullen, te vervangen of op te heffen, om ze in overeenstemming te brengen met de bepalingen van dit decreet en van het kaderdecreet.

De besluiten die krachtens deze paragraaf worden vastgesteld, houden op uitwerking te hebben indien zij niet bij decreet zijn bekrachtigd binnen de 9 maanden na de datum van hun inwerkingtreding. De bekrachtiging werkt terug tot deze laatste datum.

De in deze paragraaf aan de Vlaamse regering opgedragen bevoegdheid vervalt 9 maanden na de inwerkingtreding van dit decreet. Na die datum kunnen de besluiten die krachtens deze paragraaf zijn vastgesteld en zijn bekrachtigd alleen bij een decreet worden gewijzigd, aangevuld, vervangen of opgeheven.

§ 2. De Vlaamse regering wordt ermee belast de bepalingen van de wetten en decreten betreffende de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen en het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen, alsook de bepalingen die daarin uitdrukkelijk of stilzwijgend wijzigingen hebben aangebracht tot het tijdstip van de coördinatie, te coördineren. Te dien einde kan de regering :

- 1° de te coördineren bepalingen anders inrichten, inzonderheid opnieuw ordenen en vernummen ;
- 2° de verwijzingen in de te coördineren bepalingen dienovereenkomstig vernummen ;

3° de te coördineren bepalingen met het oog op onderlinge overeenstemming en eenheid van terminologie herschrijven zonder te raken aan de erin neergelegde beginselen ;

4° de verwijzingen naar de in de coördinatie opgenomen bepalingen die in andere niet in de coördinatie opgenomen bepalingen voorkomen, naar de vorm aanpassen.

De in het eerste lid bedoelde coördinatie treedt pas in werking nadat zij bekrachtigd is door het Vlaams Parlement.

HOOFDSTUK X

Slotbepalingen

Artikel 15

Opgeheven worden :

- 1° artikel 3, § 2, 2° en 3°, van het decreet van 12 juli 1990 houdende organisatie van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen ;
- 2° het decreet van 31 juli 1990 tot reorganisatie van de Vlaamse commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid.

Artikel 16

Onverminderd de bepalingen van artikel 5 en 35 van het kaderdecreet zijn de hierna volgende overgangsbepalingen van toepassing :

- 1° de Vlaamse regering neemt de nodige maatregelen inzake de overgang van de commissarissen van de Vlaamse regering bij de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen naar het departement of het Vlaams Agentschap Ondernemen ;
- 2° de Vlaamse regering wordt er toe gemachtigd personeel in contractueel verband in dienst bij door de provincies gefinancierde VZW's inzake economische ontwikkeling en dat in bepaalde provincies volledig ingeschakeld is in de werking van de GOM van de betreffende provincie, in dienst te nemen in het departement of het Vlaams Agentschap Ondernemen ;

3° voor de commissarissen van de Vlaamse regering of het personeel dat in toepassing van dit artikel overgaat naar het departement of het Vlaams Agentschap Ondernemen neemt de Vlaamse regering de nodige maatregelen inzake de overgang van de betrokken commissarissen of personeelsleden op vrijwillige basis.

Artikel 17

Behoudens andersluidende bepalingen, worden de begroting en rekeningen opgemaakt en goedgekeurd en de controle door het Rekenhof uitgevoerd overeenkomstig de bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op de instellingen van openbaar nut van categorie A.

Artikel 18

Voor de huidige titularis van de rang A2L van de rechtsvoorganger van het agentschap wordt een functie van algemeen directeur voorzien, tot hij aangesteld wordt in een andere functie of het agentschap of zijn rechtsvoorganger verlaat.

Artikel 19

De Vlaamse regering bepaalt de datum waarop dit decreet in werking treedt.
